

Fösst arbetä ättär skåjlam

Ur i fikk mätt fösst arbet? Ä va sä i add sluta skåjlam. I fikk byrj-å upi afärim a morbror männ – Indes Gunnar – upå 1954 tror i ä va. Då byrd i ä såmm springg-sjas da.

Man fikk köjt äjt å inn å utå ämmt älltmöjli. Ässtskonär skulld jänn del a, å ässtkosömär, å nånn skulld a nå masonitstjiv. Sä va ä nånn så skulld a fotosjen uti jänn putäll. An add liksåm jätt lager utå gardim dan, Gunnar. Sä kam ä nånn så skulld a melass, å släjkt o add an uti nå buttär dan äjt så man fikk utå ämmt.

Ä va mytji arrbet bå äjt å ini afärim. Gunnar säjd a mi: ”Gok utå mal etanjän, du!” Då va ä kaffebönor dämm sald, å man fikk jätt släjkt paket minn bönor. Någu kelingg kunnd säj a mi: ”Du ska målå itanjän upå treo”. I tror ä va fämm läg upå doda kvänni äjt dan, ä berodd upå ur groft dämm skulld a ä. Så so fikk man ju djärå då.

Jaa – sä kam ä nånn varubil, å då skulld man va äjt å jop-til tä bjärå inn gräjjär utå lagrä. Sä säjd Gunnar, att nu få du ta sykklän minn doda lådo du a upå paketällderim å åk a Utåmör minn jätt mjölpaket å jätt margarinpaket å sukkär. Ä va Stolt Svea så add beställa släjkt, så ä va bar tä ta sykklän å åk nidi Utåmör å lämn inn ä, å sä ättbakär upå båkkan attä.

Jaa – sä va ä tä ini budi. Da va ä nånn kall så skulld a späjkär, å an fikk fi utå lagrä å fin-att si nå. I innt bar inn, så säjd Gunnar a mi att i skulld åk nidi Gruddbudär. Ä va je kelingg så add beställa agärgryn å sukkär å mjöl, å sä je gräddflaskka. Män i tälät umm fö Gunnar att ä e slut å gräddär. Ä va släjkä glasflaskkor. ”Då få du båta Sturan Margit båti Njuttbudn å län je”, säjd Gunnar.

Så ä va bar tä ta sycklän å åk båta Margit å lån je gräddflaskk, å så tä färå nidi Gruddbudär minn åltjop. Nu va ä såmm so, att då man add låna nå i Njuttbudn, så va ä bar tä färå dajt å bjär-att ä så fort mjokbiln add kemi. Va ä so att ä felät nå a Margit, så kam o båti Indesbudi å lånät. Dämm lånät åv verodrum fö tä ställ upp fö kundum säjną å ställ så ä fanns gräjjar jämt.

Ättär je tid fikk i jänn släjkän långg-rukk åv Gunnar, jänn grår jänn. I va ju så litn då så donda rakk ålt nida govi, å i fikk jätt stjärrp tä linnd två varrv runnt kvindn. Nu add ä gändji så långgt så i fikk byrj-å lär mi äkkspidera. Man rev åv si jänn paperslapp frå jänn rull unndär disstjäm, tog upyr blyaspänno yr fikkon å laggd etan upå disstjän. Sä kam ä nånn kall så skulld a jänn mysismörsbutt, så i flukkät fram jänn släjkän å lagd an upå disstjän. Nu kum innt i jug vännd an kåsstät, männ ä va släjkä ujänn prisär, nittiätt ör kanstji. Jaha – då skrivät i 98 upå donda paperslappän. Sä skulld an a jätt margarinpaket, ä kåsstät full jänn å trättifyr, älld nå, så då skrivät i upp 1:34. Sä skull an a jätt spisbröspaket, Rättväjksbrö va ä. Jaha! Ä kåsstät full jänn å sjutti, kanstji, så då skrivät i upp ä. Ja, sä duv ä sä! säjd kalln.

*Gunnar Hinders, 1970 – sumu år så Indes-budi slo-att.
Foto: Irma Engsrötöm.*

Då drog i jätt sträkk, å sä skulld i åkk-jop ålltjop etandan. Å du vet full ur eta va! Man va full innt så slänggd tä rekän upå do tidn, å sä va man ju litä bljog, o. Å nu va å ju släjkä stur, ujämn tal upå slutä, sju å ni å sonä, så ä djikk ju innt tä bruk skällan, utan då sätt man visstärnävän unndär disstjän å sä brukät man fingrär unndär dan å reknät. Sämän rekänmasin. Å djikk ju vädli bra etandan. Å kundnd villd a paperä å kånträllrekän ättär mi an då förstäs, ä va noga ä! Sä va ä tä båti donda stur kassa-apparatn så Gunnar add, å slå in upå nå stur knappär å vev upå vevi fyr-fäm varrv. Då let ä ”tjongg” å sä kam lådo åjt. Umm kalln då add lämna je fämna, så tog i mot on, vändät ryddjän a onum mäss i brukät fingrär å reknät, å sä sjå så kalln fikk-att rätt.

Ja-a! Å va mångg episodär ini budn! I kum jug jätt tag, ä va mytji fok inn dan så stod å vänntät. Å va Gunnar å i – å i tror ä va Sarjons Inger å Flintull Ivar - så jåbbät dan. Då kam Buslas Ull in genum dörär. Du ska då innt tro att an ställät si å vänntät ilag minn odrum inntä! Nääj då, an djikk runnt disstjän an, ättäminn väss så äkkspiderät. Båti vässt-skåpä minn glasdörär. Da ini va an å skar å smakkät å åt åv åll sårtrum. Sä kam an minn jänn allv vässt båta mi å laggd an upå disstjän. Sä tog an pekfingerä. ”Stjär åv mi jänn släjkän klunnd, du!” säjd an. Å va bar so, ä. Sä djikk an åjtumm sä, å ställät si da an skulld, å i fikk stjärå åv jänn bit släkså an add sagt å båtä vegå upå våji. Ja-a, ä ädd full sku ve idag ä!

Son såg ä åjt upå 50-talä. Å visstärssäjdon "Indesnissbudi" – G Hinders diversehandel. Å ögärsäjdön "Linkis" – Knuts & Svensson. Längst bårrt "Melins".

Jätt ana tag kam Lärka Gunnar ini budi. An anndlät jämt i Indesbudn, an. An va litä tystlåtin av si, donda Gunnar. I minns så vel då an kam ini afärn minn doda plösätto å si, litä snett upå skållam. Då kam an frama mi, låjtät si yvyr disstjän å vissklät a mi: "I ska a jänn skårpkupp av di". "Ska du a långgor älld runndor då?" "Å va 'nt noga nå". Jahapp! Unndär eta vässtskåpi, da unndär va ä jätt skåp til minn glasdörär i. Da nidi addum vir skårpkuppär upå visstäsäido, långgskårpor å runndskårpor fråmåminn. Så i tog jänn kupp långgskårpor å sätt upå disstjän, i. Gunnar tog donda, lyfftät upp an å tjikat upå an, rynntät upå näsär, å sä säjd an: "A' nnt du nå runndor, ä?" Å ändå add i fråga an nys. Etan va jänn rolin jänn, ä! Ukän man! Å sä skulld an betal, i tror ä va nittifäm örä. Då tog an upp jänn litn pungg minn tvåöringgär å jättöringgär å nånn litn blank slannt. An stod dan å fiplät å reknät ländj inå an fikk jop etandan. I tog mot ä å stuppät ä nidi kassa-apparatn, å sä fikk an jätt kvitto. An stuppät nidi kvitto nidi smålandspundjän å knäppät-att, stuppät an nidi fikko, vändät upå si å djikk två stig. Sä kam an ättbakär, låjtät si yvyr disstjän å säjd: "I ska a jänn assk Domi'no". So va ä jämnt! Fast ä jättät ju Dómino.

*Indesnissbudi frå åttåni da Andelsbantjän add kontorä.
Foto: Erik Pettersson (nu fö tidn).*

Ä fanns fler släjk roli figurär så va båti budi. Ä va jänn frå nidi Gruddbudum – i se innt ur an jättär. An skulld a je rugkaku. Upå disstjim va ä jänn glasdisss minn bullär å släjkt ini, ållting va i los vikt. Vir addum je tångg tä ta ä minn, man få ju innt ta i släjkt minn finggrum älld. Ja, då skulld kalln a je rugkaku, så i tog jänn paperkupp å njop i je rugkaku minn tåndjän. Män då add innt rugkaku romä i kuppam, så i älld-å fiplät å fiplät fö tä sjä umm i fikk nidi on. Då djikk kalln runnt disstjän, tog i rugkaku å rev iser on i två delär. ”Faldärn ta, eta va full innt noga nå!”

Jänn gångg skulld i utå ämmt nåntingg utå lagrä utå gardim. Upå do tidn add Andäls-bantjän kontor i sumu åjs. Ä va je stur verannnd upå baksäjdon, å da va dörär ini bantjän. Indes Niss va stjäf å bantjim. Då i kam oppyvytr trappo fö tä go ini budi minn ä i add ämmta, då stodd dörär upå vid gaväl ini bantjim, å fönsträ va yppi så ä va kåsdrag. Eta va unndli, tykkt i, så i tjikäät inn genum dörär. Da stodd kassaskåpsdörär kav yppigär å unndralappär drev dan ini, i kåsdraji. Ja, då add Indes Niss gändji upi bostadn sänn å iti frukåsst, å lämna ålltjop so ä va. Ä ädd sku veri nu ä! Då ädd ä nug ve rent dan innä! Så i säjd-a Gunnar, i, så an fikk då go upa Indes Niss å säj-a onum tä go nid å täp-att.

Ä va då sagt ana tidär då, mot ur ä e nu. Tänk, umm man ädd sku rindja båta Jan Thorell i Kopän å fråg an, umm an ädd vilja åk nida mi minn jänn mjölkupp å jätt strösukkärpaket. Umm innt an ädd afft nå gräddär em, kanstji an ädd åka a Mora ättär litä. Upå do tidi va ä sörvis! I tror sagt ä va båti sju affärär å Soldn. Ållärjop värkät go bra, i vet då innt vänd-fö. Å i dag gor ä djärå nug fasst ä e bar jänn.

Sunken